

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemán velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemán velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petiv-rsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 150.

V Ljubljani, v torek 3. julija 1888.

Letnik XVI.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEK“,

edini katol.-konservativni slovenski dnevnik s prilogo „Domoljub“ vred

velja za Ljubljano pri opravništvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejemán:

Za celo leto predplačan	12 gl.
„ pol leta	6 „
„ četrt leta	3 „
„ jeden mesec	1 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejemán za vse avstrijske dežele pa velja:

Za celo leto predplačan	15 gl. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 .

Vredništvo in opravništvo.

Po delegacijskih obravnavah.

Delegaciji sta končali svoje delo; dovolili sta velike svote za skupno armado. Oba predsednika sta povdarjala v sklepnih govorih negotovost vnajega položaja, požrtvovalnost in edinost obeh delegacij. „Velika bremena naložili smo zopet davkoplačevalcem“, rekel je dr. Smolka, „a to skrb zmanjšuje upanje, da se bo ohranil mir. V tem upanju nas potrjujejo besede nemškega cesarja v prestolnem govoru, kakor tudi zatrdilo našega presvetlega vladarja“.

Veliko denarja zahteval je vojni minister. Gotovo so ga s težkim srcem dovolili zastopniki avstro-ogerskih dežel, toda dovoliti so ga morali z ozirom na domovinsko dolžnost, da nasproti vnanjim državam pokažejo moč Avstrije. Delegati niso povpraševali po vzrokih in namenih izvanrednega kredita, ker zaupajo cesarju in politiki ministra vnanjih zadev. Država potrebuje sredstev, da obvaruje svojo veljavo pred svetom, ohrani mir in brani svojo čast in koristi v sili.

Velike premembe so se izvršile zadnja leta v Evropi gledé na odločujoče faktorje v politiki. Zveza mirovnih držav je nositelj miru in varnosti. Le s težavo in počasi more politika prestopiti na novi tir

ter se sprijazniti z drugimi razmerami. Države nimajo še moči, da bi določno omejile in načrtale si novo pot razvoja, in to je ravno vzrok negotovosti, ki državam nalaga velika bremena za vojaške namene. Mir je drag, pa vedno boljši od krvavega boja, katerega posledice bi vsa Evropa čutila dolga leta.

Zastopniki narodov avstrijskih so položili drage darove na žrtvenik domovine, smemo li pričakovati sadu? Prvi sad, ki naj bi dozorel, je močna armada. V Berlinu se toliko zanašajo na trdno zvezo z Avstrijo, da si želé onih razmer, ki so bile pred letom 1866. A ta državopravna, nerazvezljiva zveza ostala bo le „sladke sanje“. Drugi sad je gotovost miru. Grenek je ta sad, ki zahteva toliko truda in znoja; toda tudi zdravila za hude bolezni so grenka. In če dozorita ta dva sadova, smemo li na večne čase biti s tem zadovoljni? Narodi evropski želé si miru, a ne druzega, ki požira velikanske svote, vse pridobitve mirnega dela. Radi bodo davkoplačevalci prenašali tudi ta nova bremena, zato pa smejo tudi izražati upanje, da bodete skupni vladi pospeševali materijalno in duševno kulturo z dobro upravo in pravosodjem, varovali življenje in imetje, izboljševali poljedelstvo, trgovino in obrt. Če omagajo ti stanovi, usušé se tudi viri državnih dohodkov.

Še nekaj smemo pripomniti po delegacijskih obravnavah. Delegacije so vsled dualizma „potrebno zlo“, ker nimamo boljše naprave za skupne državne zadeve. Vedno bolj živo pa čutimo potrebo skupnega državnega zastopstva. To sicer ni všeč prijateljem drevenega dualizma, toda to zahtevajo naravne, zgodovinske in gospodarske razmere, ki so silnejše od človeških želja in nasprotij. Zastopniki obeh državnih polovic morali bi se spoznavati, proučiti obestranske potrebe in zahteve, približati si državni polovici. To bi okrepilo zavest celokupnosti in državne moči. Sedaj živé še možje, ki se spominjajo celokupnosti; ko pa pride na vrsto mlajši rod, zginil bo tudi ta spomin. Nobenemu državljanu, ki zastopa javne koristi, ne smejo biti neznane razmere druge državne polovice. Ako je Avstrijec tujec v Budimpešti in Oger na Dunaji, vedno večji bo prepad med državnima polovicama in nevarnost za obstanek države.

Občni zbor „Narodnega Doma“ v soboto dné 30. junija 1888. l.

(Konec.)

Odbor je omislil deležnikom deležne pole s kuponi, za vsacih izplačanih 100 gld. po jedno, ter razposlal doslej 143 tacih pol. Delo je jako ukusno izvršila Blaznikova tiskarna. Zelo važen gmoten vir so društvu prostovoljni doneski, bodisi darila sploh, bodisi doneski „Krajcarske družbe“. Prvi so iznašali koncem 1887. l. krog 17.500 gld., doneski „Krajcarske družbe“ pa blizo 6000 gld. in narastli v teku lanskega leta za 1898 gld. 22 kr. Po večjih deloma že po g. predsedniku omenjenih darovih, je narastlo lani premoženje za 1850 gld. Poročevalec se konečno v odborovem imenu zahvaljuje vsem društvom in posameznikom, tukajšnjim in vnanjim članom, deležnikom in podpornikom, darovateljem in pospeševalcem blage te ideje, ki jo društvo goji, ter jih prosi, naj bodo društvu tudi v prihodnje jednako naklonjeni, naj vstrajajo, vzbujajo, da se njihova želja, ki je gotovo tudi želja vseh zavednih Slovencev, prav kmalu vresniči, da bi dobili iz lastne moči „Narodni Dom“, skupno slovensko shajališče v slovenski prestolnici, v beli Ljubljani.

Naglašá se, da bo treba izumiti novih sredstev, po katerih bi se premoženje množilo. G. Hribar pogrésá že nekaj časa sem skupnih veselíc „Čitalnice“ in „Narodnega Doma“ in izražá željo, naj bi se kmalu zopet kaj podobnega priredilo, kakor koncert z bazarjem pred tremi leti.

G. svètnik J. Murnik pohvalno omenja marljivega in vspešnega delovanja „Krajcarske družbe“, ki bi bilo pa po mnenju nekaterih gospodov še vspešnejše, ako bi bili nekateri naročniki in podporniki, deloma tudi poverjeniki manj mlačni. Uvaževati je seveda, da imamo preveč društev, da je treba velike požrtvovalnosti. Predlaga, da zbor izreče trudoljubivemu družbinemu tajniku in ž njim celemu krajcarskemu odboru zahvalo, kar se soglasno zgodi. (Poročilo se potem odobri brez ugovora.)

Ker so računi že tiskani v rokah društvnikov, se njih branje opusti. Društvo je imelo dné 31. decembra 1887. l. 60.138 gld. 89 kr. premoženja, dné 31. maja 1888. l. pa (brez vračunjenih obrestij naloženega denarja zadnje petmesečne dóbe) 60.733 gl. 59 kr., tirjati ima pa še na podpisanih deležih 7775 gl.

LISTEK.

Zvijáča za zvijáčo.

(Iz življenja američanskih naseljencev, napisal A. F.—i.)

(Dalje.)

Po večerji vzél je kovač vrečo, dejal vanjo nekaj živeža ter skrivno vtaknil v žep samokres; potem je odšel s svojim neprijaznim gostom.

Kake pol ure daleč hodila sta po cesti, potem zavila proti zahodni strani v divjino. V dveh urah prišla sta v skalnato dolino. Moralo je biti okolu polnoči.

„Tukaj je skrit denar“, rekel je Tomaž, „mislim, da ga ni nikdo našel v tej divjini.“ S temi besedami segel je v staro, votlo vrbovo deblo ter izvlekel usnjato listnico, zavito v volneni robec.

„Tú notri je denar, sedaj pa velja kar mogoče hitro priti v varnost; hočete precej vaš del?“

„Ne, Tomaž“, rekel je mirno kovač, „sedaj

hočem zadovoljiti družino kupca, kojega ste umorili.“ Nato skoči na lupeža, vrže ga na tla ter zveže mu roki in nogi z vrvjo na hrbet.

„Prokletstvo čez vas!“ ječal je nesrečnež. „Je-li to vaša gostoljubnost, tako držíte svojo besedo?“

„Malopridnežu, kakor si ti, ni treba držati besede“, odgovoril je Vekoslav. „Porabiti moral sem vse pripomočke, da te prekanim ter storim neškodljivega človeški družbi. Ha, mislil si v svoji neumnosti, da sem tudi jaz hudobnež, a sedaj pretresa te groza, ker si izprevidel, da sem poštenjak.“

„Kako sem vas hotel sumničiti, ker ste bili tako zadovoljni . . .“

„Ha, to bila je le zvijáča! Najprvo hotel sem vam odvzeti rop, potem pa za gotovo izvedeti, ste li vi umorili onega kupca. Sedaj pa hočem zaslužiti onih tisoč petsto tolarjev, ki so določeni za vašo glavo; sedaj vas imam.“

Vekoslav je pobral listnico, pregledal jo skrbno ter vtaknil v žep.

„Vzemite polovico denarja in pustite me moji usodi!“ prosil je Tomaž.

„Ne!“

„Torej vzemite vse, in izpustite me!“

„Tudi ne, pripravil te bodem v Kolumbus ter oddal tam pravici, drugo ne briga me nič. Ko se bode pričelo dani, bodeva se vzdignila. Tomaž, do takrat lahko prav sladko spiš.“ Nato legel je poleg vjetnika na mahova tla, naslonil glavo na dlan ter tako stražil.

Dolgo je mislil morilec, da bode Vekoslav zaspal, da si bo potem razrezal vezi in ubežal; a vselej, ko ga je pogledal, srečal se je njegov pogled z resnimi, odprtimi očmi mladega Slovenca, koji se ni dal premagati spancu.

Tomaž je bil truden ter je zaspal slednjič trdno in sanjal, da stoji pod vislicami pokrit z belo nočno kapico.

(Dalje prih.)

Blagajnik g. dr. Starè pojasnuje, da je tekom lanskega leta premoženje dejansko narastlo za 9447 gl. 99 kr. (precejšna svota), deloma po obrestih od že nabranega denarja, deloma po prostovoljnih doneskih, deloma po izplačanih deležih. Ker se nihče k tej točki ne oglasi več k besedi, odobrè se računski soglasno in blagajniku po predsednikovem nasvetu soglasno izreče za njegov trud zborova zahvala.

Po nasvetu podpredsednikovem izvoli zbor g. dr. A. Moschéta vsklikom vnovič za predsednika. Isto tako pritrudi zbor soglasno nasvetu g. dr. Zupanca, naj se z vsklikom volita stari odbor in pregledovalni odsek. V odboru tedaj zopet ostanejo za prihodnjo dóbo razven matičinega virilista, gosp. L. Robiča, gg.: dr. vitez K. Bleiweis, dr. V. Gregorič, J. Hribar, dr. A. Jarc, J. Kotonik, E. Lah, J. Murnik, M. Pleteršnik, Ferd. Souvan, dr. J. Starè in dr. J. Vošnjak; v pregledovalnem odseku pa gg.: dr. Fr. Papež, V. Petričič, Fr. Ravnihar, V. Rohjman in Fr. Souvan.

Konečno pritrudi zbor še nasvetu g. dr. J. Zupanca, naj vzame prihodnji odbor vprašanje zaradi prostora resno v pretres in naj skrbno poizveduje na merodajnih mestih. Vendar se omenjeni nasvet ne sme smatrati kot sklep, ampak le kot uvaževanja vredna želja, kateri naj se po moči vstreza.

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. julija.

Notranje dežele.

Predvčerajšnjim se je *prestolonastlednik* Rudolf dlje časa posvetoval z vojnim ministrom Bauerjem. — Cesaričinja Štefanija se je povrnila v Laksenburg.

Stališče *Kálnokyjevo* je bajè omajano vsled temeljite premembe v nemški politiki nasproti Rusiji, ki je napravila globok vtis ne samó na madjarske, marveč tudi na poljske kroge; bojé se, da bo tudi Avstrija predrugačila svojo iztočno politiko.

Dr. Rieger bo imenovan, kakor se brzovavi z Dunaja v „Agr. Tagbl.“, tajnim svètnikom in baronom ter bo oddal vodstvo svoje stranke Zeithammerju. Pri tej priložnosti mu bo stranka njegova poklonila častno darilo, za koje je nabranih že 30.000 gl.

Kot naslednik ranjcega *msgr. Greuterja* se imenuje deželni poslanec dr. Wackernell v Inomstu. Začetkoma se je govorilo, da bo kandidoval baron Biegeleben.

Apostolski nuncij, *msgr. Galimberti*, se je za nekaj dni povrnil s Solnograškega na Dunaj.

Ministerstvo je ukazalo sedmograškim oblastinijam, naj najostreje postopajo zoper *rumunske vstajne kmete*. Kjer ne zadostujejo orožniki, naprosi naj se vojaštvo na pomoč. Dognano je, da so se fòldvarske rabuke vdeležili tudi madjarski in saksonski kmetje.

Vnanje države.

Srbski kralj je priredil slavnosten obed na čast nemškemu odposlancu, ki je prišel naznanit nastop Viljema II. K temu obedu bili so povabljeni tudi Ristič in drugi opozicijonci. Vladni krogi pripisujejo tej okoliščini veliko politično važnost.

Bolgarsko vojno sodišče je dne 28. junija zvečer izpustilo iz zapore Popova in tovariše. Pri tem se niso vršili nikakovi izgredi. Pričela pa se je nova kazenska obravnava zoper štiri druge častnike, ki so se izjavili, da bodo siloma oprostili Popova, ako se potrdi njegova razsodba. — Vlada je naznanila nemškemu konzulu, da tudi druga preiskava v ruščuški zadevi ni imela drugačnega izida, kakor prva. Upa torej, da bo Nemčija zadovoljna s kaznovanjem edinega prestopnika. — Bolgarski trgovci v Galacu so neki izvedli, da se vrše mej častniki vzhodno-rumelijske vojne priprave za veliko vstajo zoper vlado.

Ruski veleposlanik Nelidov je z nova pozval *Turčijo*, naj plača vojskino odškodnino ali pa odstopi Arzum.

Novoimenovani *nemški* minister cesarske hiše, pl. Wedell-Piesdorf, je 51 let star, strogo konservativen in somišljenik grofa Walderseeja v verskem oziru. Wedell je bil v štirih zasedanjih predsednik državnemu zboru, ki si bo moral sedaj izbrati novega predsednika.

Francoski listi naglašajo, da je sestava pro-računske komisije udarec za vlado. Mnogi prorokujejo, da bodo oportunci s pomočjo desničarjev prej ali slej vrgli ministerstvo. — Pri ožji volitvi v Charente-u je zmagal konservativec Gellibert des Seguins s 37.514 glasovi. Weiller (oportunec) je dobil 26.934 in Déroulède 11.691 glasov. — V departementu Loiretu treba bo ožje volitve. Največ glasov je dobil konservativec Dumas, namreč 24.010.

Turčija je dne 1. t. m. naznanila velevlastim pogodbo o *sueškem prekopu*.

Vodja *švicarskih* katoliških konservativcev, znani zgodovinar Anton Filip pl. Segesser, je dne 30. junija umrl v Lucernu v 72. letu svoje starosti.

Vsi *rumunski* listi pozivljajo prebivalstvo, naj se mnogobrojno vdeleži pariške razstave. — Na liceji svètega Save so izbruhnili nemiri mej dijaki, izmed kojih sta bila dva izključena. Na shodu, ki je bil vsled tega sklican, izjavilo se je skupno dijaštvo, da izstopi, ako se ne dovoli obiskovanje prizadetima tovarišema. — Namesto Bratianuja, ki bo še nadalje ostal vodja združene opozicije, izvoljen bo županom mestni svètnik Propopescu.

Vstaja na *Korei* je navstala vsled kitajskih spletk. Evropske ladije, mej temi tudi ena ruska, so že izkreale svoje vojsake v glavnem mestu Seulu, da varujejo konzule in evropsko prebivalstvo.

Izvirni dopisi.

Iz *Kostanjevice*, 29. junija. (Zlat mož.) Danes bi želel imeti zgovornost Demostenovo in pa časa dovolj, da bi popisal moža, kojega telesne ostanke smo izročili dne 26. t. m. v hladno zemljo; a žalibog, ker nimam niti enega, niti družega, hočem tu podati le ob kratkem nekaj vrstic.

Gospod Lesjak je zaspal — mož iz jekla, kar se tiče značajnosti njegove, mož čistega zlata, kar se tiče njegovega blagega, vse dobro in vse ljudi ljubečega srca!

Porodil se je pokojni leta 1810 iz imovite kmetske hiše na Koreniti v šentlovrenški fari na Dolenjskem. V šolo novomeško je prišel že precéj prileten; učil se vsigdar izvrstno ter bil v mašnika posvečen leta 1839. Služboval je v Starem Trgu pri Poljanah, v Prečini, v Mirni Peči in v Idriji kot kapelan. Župnikoval je samo v Kostanjevici od leta 1855, torej 33 let, dasi mu je bila boljša služba večkrat na ponudbo. Zadnja leta je bolehal; več nego dve leti ni mogel zapustiti svoje hiše, čez pol drugo leto ne svoje sobe — a trpel je kakor Job. Trde besede je nisi slišal od njega, pač pa še šalo, ako ga je obiskal dober prijatelj. Zadnji čas je omagal tako, da smo že želeli, naj ga reši Gospod velicega trpljenja. In res prišel je ponj ob 4. uri 24. junija njegov patron sv. Janez Krstnik, kojega je hotel imeti že 11. junija, češ, „danes je moj god“.

Pa kaj naj povem o tem izvanrednem možu? Imel bi pač veliko zapisati, kar sem videl in slišal sam, in še več pa bi moral poizvedeti pri drugih. Ker nikakor nimam časa, moram to prepustiti drugemu prepričan, da bode prej ali slej podal kdo njegov popolen životopis v „Drobtinicah“. Kako lepo bi se dal mož naslikati kot blag človek, vnet duhovnik, skrben dušni pastir, vrl narodnjak, odkritosrčen prijatelj in sovražniku — vsigdar nepremakljivo značajan po svojem prepričanju, očetovsko ljubeč svoje duhovne pomočnike!

Da, mož je bil po zunanje tu in tam malo okoren, djal bi robot; a pri tem zlata duša. Vzrok je bil temu brez dvoma zlasti to, ker ni mogel trpeti nikake pretvare, nikake hlimbe — naravnost, iz oči v oči je bilo ljubo njemu, a ravno tako je povedal resnico tudi on vsacemu — bodisi imenitnemu ali priprostemu. Tu je pri njem ni bilo nikake razlike — kar je bilo v srcu to tudi na jeziku.

Kot duhovnik je bil povsod priljubljen, čislán, spoštovan. Ni dolgo, ko sem čul, da se v Idriji še čez 30 let spominjajo gospoda Janeza. Pa tudi ni čudo! Ubožčku je bilo odprto srce in roka; v izpovednici je bil neumoren, od zgodnjega jutra do 10.—11. ure tešč, dasi 70letni starček. Kolikokrat sem se čudil, da more toliko prestati. Ob nedeljah je vstajal navadno ob 2. ali 3. uri, da se je skrbno pripravil za govor in sv. daritev. In koliko je mož premolil za svoje ovčice! Kaj še-le pri bolnikih! Pred nekaterimi leti sem bil ob trdi zimi z doma. Gospod je bil sam, snega do pasa. Prišlo je obhajilo tričetrt ure daleč. Starček je gazil 5 ur tje in nazaj, pa se še posmešnil, češ, hvala Bogu, da sem ga mogel prevideti!

Za vero je gorel. Ako je jel govoriti o današnjih zmotah, tu je bil ves ogenj; čudil si se, kako je možno, da se tak mož tako navzame. A tudi naroda ni pozabil, čigar sin je bil; tudi tu je bil vzgled drugim. Pri kolikih volitvah se je boril za narodno stvar v Rudolfovem ter daroval ne malo iz svojega žepa. Koliko goldinarjev je odnesla kostanjeviška pošta za dobre namene v podporo slovenskej reči.

Pri „Sloveniji“ je zgubil okoli 1800 gl., „Slovenca“ je plačeval po 3 iztisa, knjig družbe sv. Mohorja po 5 iztisov, „Cvetja“ si je vsako leto naročil za 5 gl., in mnogo stotinj je dal za zvonove in fárovž v Kostanjevici.

Svojim duhovnim pomočnikom je bil oče — ne prednik. Ljubil ga je vsakdo. Nekolik dokaz je pač tudi to, da nas je bilo petero pri njegovem pogrebu. Drugim duhovnim bratom je bil vsigdar najljubeznjivši gostoljub, vsacemu dober svetovalec.

Pa kaj hočem dalje popisavati? Zasluge poniznega moža je priznalo mesto kostanjeviško, ki mu je l. 1880. ob priliki njegovega 25letnega bivanja v Kostanjevici pripravilo prekrasno svečanost ter ga imenovalo častnim meščanom; priznal jih je pokojni knezoškof Krizostom, ki ga je ob isti priliki imenoval duhovnim svetovalcem; priznali so to njegovi duhovni bratje, kojih se je zbralo večeraj 17; priznalo uradništvo in občinstvo sploh, ki je priredilo večeraj pogreb, kakoršnega pač Kostanjevica še ni videla nikdar. Pokopal je gospoda visokočast. g. dekan dr. Sterbenec ter slavil pokojnikove zasluge v lepem govoru; bil je navzoč g. okrajni glavar iz Krškega, zastopani vsi tukajšnji uradi; spremljala je svojega častnega meščana meščanska uniformirana straža z mestno godbo; poklonilo se mu je mnogo vencev, med kojimi so bili zlasti zanimivi od mladine in od ženstva kostanjeviškega poklonjeni. Svetile so črno oblečene gospodičine kostanjeviške itd.

Naj sklenem s pristrčno željo, da dobi pokojni vrl duhovnik, goreč narodnjak zaslužen plačilo, tu pa mnogo gorečih naslednikov.

Iz *Šent-Jernej*a, 30. junija. Mnogokrat se bere v časnikih, da sta brata Zupana iz Kamnegorice tu ali tam postavila nove orglje. Sporočil bi jaz rad ob kratkem, da sta tudi pri nas postavila k našim orgljam dva nova pistonska mehova brez kož, po Walkerjevi metodi. V navpičnem pistonu ima horizontalni tek oni krov, koji pobira in zajema zrak in ga narobe stiska v neprodušnem lesenem predalu, na kojega stene z ledjem hermetično zapira in daje obilo sape.

To mehovje ima prednost v tem, da vlažnost na nje toliko vplivati ne more, ker je brez kože; tudi miši in druga škodljiva žival škodovati ne more.

Težavna reč je stare orglje popravljati, posebno tam, kjer je vse drugo v orgljah slabo vrejeno in se sape po nepravilnih skladbah sapotokov nepotrebno mnogo zgubi.

Tukajšnje orglje so delo ranjcega Rumpeljna iz Kamnika, in treba jih je bilo popraviti. To delo je izvršila imenovana domača tvrdka. Intonacija je sedaj čista, registri so jasni in krepki, nežni pa zopet milobni. Sploh se vidi lep napredek tega obrta.

J. S.

Iz *Velenja*, 28. junija. Nemški „turnarji“ iz Celja so za veliki praznik presv. Rešnjega Telesa napovedali „izlet“ v skalsko dolino, v trg Šoštanje. Kako se govori, jim je gosposka to prepovedala, a na pritožbo zopet dovolila. Med tem, ko so se verniki vdeleževali slovesne procesije, imeli so brezverski gospodje svojo neversko procesijo in: o tej še gosposka do danes bajè ni izpregovorila zadnje besede. Vse lepše so se v prijaznem velenjskem trgu obnašali domoljubni gostje dné 24. junija, ko je tukaj celjsko slovensko društvo „čitalnica“ priredilo večerno veselico. Ljubeznivi gosti so se zbirali še le okoli četrte ure popoldne. Vsled tega niso službe božje motili nikjer; tudi niso dali sploh povoda, da bi se verni kristijan moral spodtikati nad njihovim obnašanjem.

Dnevne novice.

(Mil. g. knezoškof) delili bodo letos višje redove meseca julija, in sicer dné 18. subdijakonat, 20. dijakonat in 22. prezbiterat. Posvečeni bodo gg. četrtletniki: Peter Bohinjec z Visočega, Janez Čebašek iz Trboj, Fran Hribar iz Mengiša, Ivan Krek od sv. Gregorja, Janez Nemanjič iz Metlike, Matija Slak iz Dobrnica, Konrad Texter iz Tržiča, in gg. tretjeletniki: Franc Avsec iz Šmihela pri Novem Mestu, Jože Gregorič iz Ambrusa, Anton Jemec iz Novakov, František Lakmaier iz Hosina, Jože Pristov iz Breznice, Leopold Rihar iz Polhovega Gradca in Janez Zupan iz Šent-Jurja pri Kranji.

(Odbor za nabiranje krajepisnih imen.) Kmalu bode deset let, kar je „Matica Slovenska“ izprožila misel, naj bi se nabirala krajepisna imena po vsem

